

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิตจากการวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดการพัฒนา ศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน” และกระแสหลักคั่นต่าง ๆ ทำให้ไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศใน ด้านต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันและยืนหยัดอยู่ได้อย่าง มั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความ จำเป็นในการพัฒนา “คน และคุณภาพของคน” โดยเห็นว่า “คนเป็นทั้งหมด และปัจจัย และ ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่เกิดขึ้นแล้วในหลายประเทศ ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าไปด้วยดีด้วยประชากรที่มี คุณภาพการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงเน้นคนเป็น ศูนย์กลาง หรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ทั้งนี้โดยคาดหวังว่า เมื่อ “คน” ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม มีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและ จิตใจจะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม ที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยรวมอย่างมีสันติ รวมทั้งสันติกับสิ่งแวดล้อมและกับนานาประเทศในโลก (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539: 1-2)

การจัดการศึกษาของประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาต่อเนื่องจนถึงแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) ประสบความสำเร็จอันค้ำหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยาย ในเชิงปริมาณ แต่ก็ยังมีปัญหาในด้านความเสมอภาคของการบริการให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ส่วนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนประสิทธิภาพของการจัดการศึกษานั้นยังไม่สามารถ

สนองตอบต่อความต้องการในกระบวนการพัฒนา “คน” ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้

จากการเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐ ทำให้อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระบบโรงเรียนของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41.0 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 84.7 ในปี พ.ศ.2537 ในขณะที่อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรกลุ่มอายุ 12-14 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 33.0 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 65.0 ในปี 2537 ส่งผลให้มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นประมาณ 2.2 ล้านคน ซึ่งก็ยังมีเด็กที่ไม่ได้เรียนถึงร้อยละ 35.0 หรือประมาณ 1.2 ล้านคน เนื่องจากปัญหาการออกกลางคันตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และส่วนที่เป็นกลุ่มด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ ที่ไม่ได้เข้าเรียน เช่น เด็กพิการ เด็กเร่ร่อน เด็กในชุมชนแออัด เด็กในสถานประกอบการ เป็นต้น และจากความพยายามที่จะให้เด็ก ที่จบชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ได้เรียนต่อมากขึ้น จึงมีมาตรการให้โรงเรียนมัธยมศึกษารับเด็กเข้าเรียนเพิ่มขึ้น พร้อมกับให้โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เทศบาลและเมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ขยายการสอนไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้มีโรงเรียนที่สามารถจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539: 27-30)

กรุงเทพมหานครในฐานะที่เป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กนักเรียนทั่วพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงมี นโยบายเปิดโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และดำเนินการครั้งแรกในปีการศึกษา 2535 เป็นต้นมาทำให้สามารถจัดการศึกษาตามโครงการขยายโอกาสได้จำนวน 48 โรงเรียน และยังมีนโยบายเปิดโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มอีกในปีต่อ ๆ ไป (สำนักงานการศึกษา, 2539 : 1) จากรายงานสรุปผลการประเมินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2538 พบว่า ทุกโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับครูได้แก่ ครูขาดทักษะ และประสบการณ์ในการสอนระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งขาดแคลนครูในบางวิชา เช่น ครูคณิตศาสตร์ ครูภาษาอังกฤษ และครูทางด้านวิชาชีพ (สำนักงานการศึกษา, 2540: 5-7) ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาแก่นักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยเข้าเรียนต่อในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร เพิ่มจากร้อยละ 2 ใน

ปี 2535 เป็นร้อยละ 48 ในปี 2537 เพราะโรงเรียนอยู่ใกล้บ้านและไม่เก็บค่าเล่าเรียนโดยนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในความอุปการะของบิดามารดาซึ่งมีอาชีพรับจ้าง

2. นักเรียนที่ไม่เรียนต่อมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 14 ในปี 2534 เหลือร้อยละ 8 ในปี 2536 สาเหตุส่วนใหญ่ที่นักเรียนไม่เรียนต่อ คือ ช่วยบิดามารดา/ผู้ปกครองประกอบอาชีพ

3. นักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งมีปัญหาการเรียน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การเรียนไม่เข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ แต่นักเรียนร้อยละ 89 มีความแน่ใจว่าจะเรียนจบถึงขั้นสูงสุด มีนักเรียนร้อยละ 4 ลาออกไประหว่างปีการศึกษา ด้วยสาเหตุส่วนใหญ่คือย้ายภูมิลำเนาไปเรียนต่อที่อื่นและลาออกไปประกอบอาชีพสำหรับผู้ที่ยังเรียนอยู่ร้อยละ 82 ตั้งใจว่าจะเรียนต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ในการจัดแผนการเรียนการสอนของโรงเรียน ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของครูและความต้องการของนักเรียน

5. จำนวนนักเรียนที่มาสมัครเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนเกินกว่าแผนการรับทุกปี และมีแนวโน้มเกินกว่าแผนการรับเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่โรงเรียนสามารถรับนักเรียนได้สูงกว่าแผนที่กำหนดไว้เล็กน้อย

จากสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนและมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครเห็นว่ากิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งในอันที่จะช่วยพัฒนาครูให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถเพราะกิจกรรมการพัฒนาดังกล่าว จะส่งผลต่อการบริหารการศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลนำเสนอ ต่อผู้บริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครและผู้เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเพื่อปรับปรุงระบบการทำงานด้านการพัฒนานุเคราะห์ให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานเขต ผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร

3. การศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ ในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ในโรงเรียนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กรุงเทพมหานคร (สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร, 2538: 15-16) และศึกษาจากเอกสาร คำรา ของนักการศึกษา นักวิชาการต่าง ๆ เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้นำกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ที่ประมวผลได้ เป็นกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ 9 กิจกรรม คือ

1. การปฐมนิเทศ
2. การฝึกอบรม
3. การนิเทศภายใน
4. การประชุมเชิงปฏิบัติการ
5. การสัมมนาทางวิชาการ
6. การหมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่
7. การศึกษาดูงานนอกสถานที่
8. การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ
9. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาความรู้ความชำนาญ ตลอดจนเจตคติและเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

บุคลากร หมายถึง ครูอาจารย์ และครูจ้างที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่รับผิดชอบในการบริหารการศึกษาหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โครงการที่กรุงเทพมหานครได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ให้จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปัญหาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร หมายถึง ข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน แสดงความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในการพัฒนาบุคลากรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้

การปฐมนิเทศ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคลากรที่เริ่มทำงานใหม่ หรือมารับหน้าที่ใหม่ได้รับทราบข้อมูลเรื่องราวต่าง ๆ ที่ควรรู้เกี่ยวกับสภาพทั่ว ๆ ไปของโรงเรียน เช่น ประวัติความเป็นมา ปรัชญา วัตถุประสงค์และนโยบายของโรงเรียน ระเบียบปฏิบัติ สภาพชุมชน ศักยภาพและกิจการต่าง ๆ

การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะในการทำงาน ตลอดจนเจตคติที่ดี เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรปฏิบัติงาน และแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการร่วมกับคณะครูในโรงเรียน เป็นกระบวนการในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง กิจกรรมที่เน้นทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ที่เป็นการพบปะปรึกษาหารือกันระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ในงานนั้น และมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาทางภาคปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมได้นำสิ่งที่ตนเรียนรู้ไปปฏิบัติในสภาพการทำงาน อันแท้จริง

การสัมมนาทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมให้บุคลากรที่มีความรู้ หรือทำงานเกี่ยวกับเรื่องที่จะสัมมนาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ทางการศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน โดยการอภิปราย และสรุปทางเลือกในการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม

การหมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่ หมายถึง กิจกรรมการสับเปลี่ยนหน้าที่ในการทำงาน จากหน้าที่หนึ่งไปที่หนึ่ง โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน

การศึกษาคุณานอกสถานที่ หมายถึง กิจกรรมในการดำเนินการโดยนำคณะครูอาจารย์ ไปศึกษานอกสถานที่ เพิ่มเติมเขียนและศึกษาวิธีการทำงานในสถานศึกษาแหล่งวิชาการ ตลอดจนสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ความชำนาญและประสบการณ์

การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การจัดทำเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ ตลอดจนแนะนำแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ หมายถึง กิจกรรมการเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์อย่างเป็นทางการให้แก่ครูอาจารย์ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้อย่างเป็นระบบ

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานครได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร โรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1.1 บริหารการศึกษาระดับสำนักงานการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาฝ่ายบริหารทั่วไป รองผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาฝ่ายแผนงานและวิชาการ รองผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาฝ่ายการเงินและพัสดุ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองโรงเรียน ผู้อำนวยการหน่วยศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกองวิชาการ หัวหน้าฝ่ายลูกเสือและยุวกาชาด หัวหน้าฝ่ายพัฒนาการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน หัวหน้าฝ่ายวินัยและพัฒนาบุคคล รวมจำนวน 13 คน ใช้เป็นประชากรในการวิจัย

1.2 ผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานเขต ได้แก่ ศึกษาธิการเขต จำนวน 31 คน ใช้เป็นประชากรในการวิจัย

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนที่รับฝึกหัดแบบค้ำคูณบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ใช้เป็นประชากรในการวิจัย รวมประชากรทั้งสิ้น 92 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบศึกษาเอกสาร

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

2.1.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด ชุดละ 2 ตอน คือ

2.1.1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานการศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานเขตในเขตที่มีโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาส

ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่อง เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 การศึกษาการดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 ปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร และการนำผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรไปใช้ให้เกิดประโยชน์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด

2.1.1.2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่อง เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ รายการ

ตอนที่ 2 การศึกษาการดำเนินงานจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 กิจกรรม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 ปัญหาในการดำเนินงานจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร และการนำผลการจัดกิจกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด

2.2 แบบศึกษาเอกสาร เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกสารที่ศึกษาได้แก่ แผน โครงการ และคำสั่งของโรงเรียน แล้วนำแบบสัมภาษณ์ และแบบศึกษาเอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารการวิจัยต่าง ๆ ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหา และการใช้ภาษาให้เหมาะสม หลังจากนั้น

จึงนำมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3. วิธีการเก็บข้อมูล

3.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.2 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองเช่นกัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอชื่อในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท พร้อมทั้งรายการอ้างอิงและภาคผนวก คือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและลำดับขั้นตอนการนำเสนอข้อมูล

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง แนวคิด หลักการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร แนวทางการจัดการศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ
รายการอ้างอิง

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน